SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 1. oktobra 2009 *

V zadevi C-141/08 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene 3. aprila 2008,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd s sedežem v Foshanu (Kitajska), ki jo zastopata J.-F. Bellis, odvetnik, in G. Vallera, barrister,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo J.-P. Hix, zastopnik, skupaj z E. McGovernom, barrister, po pooblastilu B. O'Connor, solicitor,

tožena stranka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo H. van Vliet, T. Scharf in K. Talabér-Ritz, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

Vale Mill (Rochdale) Ltd s sedežem v Rochdalu (Združeno kraljestvo),

Pirola SpA s sedežem v Mapellu (Italija),

Colombo New Scal SpA s sedežem v Rovagnateju (Italija),

ki jih zastopata G. Berrisch in G. Wolf, odvetnika,

Italijanska republika, ki jo zastopata R. Adam, zastopnik, skupaj z W. Ferrante, avvocato dello Stato, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

intervenientke na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, M. Ilešič (poročevalec), A. Tizzano, A. Borg Barthet in E. Levits, sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. marca 2009,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 14. maja 2009,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd. s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Sodišča prve stopnje z dne 29. januarja 2008 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (T-206/07, ZOdl., str. II-1, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo pritožnice za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 452/2007 z dne 23. aprila 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine

(UL L 109, str. 12, v nadaljevanju: sporna uredba) v delu, v katerem ta uvaja protidampinško dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja pritožnica.

Pravni okvir

2 Člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005 (UL L 340, str. 17, v nadaljevanju: osnovna uredba), za ugotovitev obstoja dampinga v odstavkih od 1 do 6 določa splošna pravila, ki se nanašajo na metodo določitve zneska, imenovanega „normalna vrednost“.

3 Člen 2(7)(a) osnovne uredbe določa posebno pravilo v zvezi z metodo določitve te normalne vrednosti za uvoz iz držav brez tržnega gospodarstva.

4 Na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe se splošna pravila, določena v odstavkih od 1 do 6 navedenega člena, vseeno uporabljajo za določene države, med katerimi je Ljudska republika Kitajska, če se na podlagi zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, ugotovi, da pogoji tržnega gospodarstva prevladujejo za tega proizvajalca oziroma proizvajalce.

5 Merila in postopki za ugotavljanje, ali to velja, so določena v členu 2(7)(c) osnovne uredbe. V skladu s to določbo velja:

„Zahtevek pod pododstavkom (b) [odstavka 7] mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

– […]

– imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

[…].

Ocena[,] ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.“

6 Člen 20 osnovne uredbe, naslovljen „Razkritje“, v odstavku 2 določa, da stranke lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se

namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov. Odstavka 4 in 5 tega člena določata:

„4. Končno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času […] in običajno ne kasneje kot en mesec pred dokončno odločitvijo ali pred trenutkom, ko Komisija predloži kakršen koli predlog za dokončne ukrepe v skladu z členom 9. […] To razkritje ne vpliva na katerokoli kasnejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija ali Svet, toda če ta odločitev temelji na kakih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če se prejmejo v roku, ki ga v vsakem posameznem primeru določi Komisija in ki znaša vsaj 10 dni, pri čemer se na ustrezen način upošteva nujnost primera."

Dejansko stanje

7 Pritožnica, družba s sedežem v Foshanu (Kitajska), proizvaja in izvaža likalne deske, med drugim v Evropsko unijo.

8 Zaradi tožbe, ki so jo vložile družbe Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA in Colombo New Scal SpA (v nadaljevanju: družbe intervenientke), je Komisija 4. februarja 2006 objavila obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL C 29, str. 2).

9 Pritožnica je 23. februarja 2006 vložila zahtevek na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe, da bi se ji odobrila tržnogospodarska obravnava podjetja. Komisija je junija 2006 na sedežu pritožnice in z njo povezane družbe opravila preiskave o upravičenosti pritožnice do navedene obravnave in določitvi normalne vrednosti zadevnih proizvodov na kitajskem trgu.

10 Komisija je z dopisom z dne 11. avgusta 2006 obvestila pritožnico, da po njenem mnenju ne izpolnjuje merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe in da zato ne more biti upravičena do tržnogospodarske obravnave. Meni namreč, da računovodske evidence pritožnice in revizijska poročila niso bili skladni z zahtevami mednarodnih računovodskih standardov (v nadaljevanju: MRS). Z dopisom z dne 15. septembra 2006 je odgovorila na pripombe pritožnice in jo obvestila o odločitvi, da ji ne bo odobrila tržnogospodarske obravnave podjetja.

11 Komisija je 30. oktobra 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 1620/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine (UL L 300, str. 13, v nadaljevanju: začasna uredba). S to uredbo je bila potrjena zavrnitev zahtevka pritožnice za tržnogospodarsko obravnavo in bila naložena začasna 18,1-odstotna dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja.

12 Pritožnica je 1. decembra 2006 in 18. januarja 2007 predložila pisne pripombe v zvezi z začasno uredbo, vključno z vprašanjem določitve tržnogospodarske obravnave podjetja. Prav tako je 19. januarja 2007 na zaslišanju na sedežu Komisije predstavila ustne pripombe. Pozneje je Komisiji poslala uradne statistične podatke o mesečnem kitajskem uvozu izdelkov iz jekla v letih 2004 in 2005.

13 Komisija je z dopisom z dne 20. februarja 2007 pritožnici poslala dokument o splošnem dokončnem razkritju in dokument o posebnem dokončnem razkritju (v nadaljevanju skupaj: dokumenta o dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007). Komisija je v prvem dokumentu izrazila namen, da pritožnici odobri tržnogospodarsko obravnavo in da zato njeno dokončno stopnjo dampinga zniža na 0 %, ker je bil njen zahtevek ob upoštevanju novih podatkov in pojasnil sprejemljiv in utemeljen.

14 Komisija je namreč ugotovila, da po eni strani pomanjkljivosti računovodskih praks podjetja, ugotovljene v fazi začasnih ukrepov, niso pomembno vplivale na finančne rezultate, evidentirane v računovodskih izkazih, ter da po drugi strani nepopolnost računovodskih izkazov, prvič, ne povzroča težav v zvezi s podatki o izvozu, ker je Komisija že sprejela te podatke, ko je lahko preverila njihovo zanesljivost, in, drugič, ni bila odločilna pri notranji prodaji, ker ta ni bila tako velika, da bi bila reprezentativna. Komisija je tako navedla, da je treba v teh okoliščinah normalno vrednost določiti na podlagi proizvodnih stroškov in da je bila cena jekla pri tem bistven element. Glede tega je sklepala, da kitajski uradni statistični podatki o uvozu jekla, predloženi v upravnem postopku, potrjujejo zanesljivost računovodskih podatkov podjetja glede cene jekla in tako omogočajo izračun normalne vrednosti na podlagi vrednosti, določene na Kitajskem.

15 Družbe intervenientke, zaradi katerih je bil sprožen protidampinški postopek, so z dopisom z dne 2. marca 2007 poslale pripombe glede dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007. Trdile so, da pritožnica ne izpolnjuje merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe in da zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe nasprotuje temu, da institucije med postopkom spremenijo določitev tržnogospodarske obravnave podjetja.

16 Svetovalni odbor, ustanovljen v skladu s členom 15 osnovne uredbe (v nadaljevanju: svetovalni odbor), je 6. marca 2007 proučil delovni dokument, ki mu ga je Komisija

poslala 20. februarja 2007. Več članov svetovalnega odbora je nasprotovalo odobritvi tržnogospodarske obravnave pritožnice.

17 Komisija je po telefaksu 23. marca 2007 pritožnici poslala revidiran dokument o splošnem dokončnem razkritju in revidiran dokument o posebnem razkritju (v nadaljevanju skupaj: revidirana dokumenta o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007), iz katerih je razvidno, da je Komisija spremenila ugotovitve z dne 20. februarja 2007 o odobritvi tržnogospodarske obravnave pritožnice. Menila je namreč predvsem, da praksa pritožnice, ki izravnava prihodke in izdatke ter evidentira prodajne transakcije v računovodskih knjigah kot povzetke, kar je v nasprotju z načelom računovodstva na podlagi nastanka poslovnih dogodkov, pomeni kršitev MRS, kar ni združljivo z zahtevami iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe.

18 Komisija je še isti dan članom svetovalnega odbora poslala v proučitev tudi revidiran končni delovni dokument. Svetovalni odbor ga je odobril 27. marca 2007 na koncu pisnega postopka.

19 Komisija je 29. marca 2007 Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe na podlagi revidiranega dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007.

20 Pritožnici je bil kot rok za predložitev pripomb o revidiranih dokumentih o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 določen 29. marec 2007. Komisija je ta rok na prošnjo pritožnice podaljšala do 2. aprila 2007.

21 Pritožnica je 2. aprila 2007 predložila pripombe v zvezi z navedenima dokumentoma. V tem okviru je izpodbijala ugotovitev Komisije, da ni izpolnjevala pogojev, zahtevanih za odobritev tržnogospodarske obravnave podjetja, in jo prosila, naj ne sprejme trditev družb intervenientk, da zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe Komisiji prepoveduje spremembo prvotne odločitve o neodobritvi te obravnave.

22 Komisija je odgovorila z dopisom z dne 4. aprila 2007, v katerem je potrdila ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev, zahtevanih za odobritev tržnogospodarske obravnave podjetja. Poleg tega je opozorila, da sodna praksa o proučitvi zahtevkov za odobritev navedene obravnave ne dovoljuje nove ocene starih dejstev.

23 Pritožnica je z dopisom z dne 5. aprila 2007 od Komisije zahtevala, naj Svetu predlaga dokončne ukrepe na podlagi dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, ker je ugotovitev o tržnogospodarski obravnavi podjetja po mnenju pritožnice temeljila na napačni uporabi prava.

24 Svet je 23. aprila 2007 sprejel sporno uredbo. S njo je bila uvedena dokončna 18,1-odstotna protidampinška dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja pritožnica.

Postopek pred Sodiščem prve stopnje in izpodbijana sodba

25 Pritožnica je 12. junija 2007 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe, ker je bila z njo uvedena protidampinška dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja. Istega dne je vložila predlog za obravnavanje po

hitrem postopku, ki je bil odobren. V postopku pred Sodiščem prve stopnje so se v podporo predlogom Sveta kot intervenientke udeležile postopka Komisija, družbe intervenientke in Italijanska republika.

26 Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo tožbo pritožnice, ki je temeljila na dveh tožbenih razlogih, ki sta se nanašala na napačno uporabo prava v zvezi s členom 2(7)(c) osnovne uredbe ter na kršitev pravice do obrambe in člena 20(5) osnovne uredbe.

27 V podporo prvemu tožbenemu razlogu je pritožnica trdila, da je bilo pojasnilo Komisije za utemeljitev nenadne spremembe njenega stališča o odobritvi tržnogospodarske obravnave podjetja navedeno samo v dopisu z dne 4. aprila 2007, v katerem je Komisija trdila, da sodna praksa o proučitvi zahtevkov za odobritev take obravnave ne dovoljuje nove ocene starih dejstev. Vendar naj na podlagi člena 2(7)(c) osnovne uredbe, kot je bil razložen v sodbi Sodišča prve stopnje z dne 14. novembra 2006 v zadevi Nanjing Metalink proti Svetu (T-138/02, ZOdl., str. II-4347), nikakor ne bi bilo izključeno, da lahko Komisija v okoliščinah, kakršne so te v obravnavanem postopku, spremeni svoje prvotno stališče. Razlaga Komisije, zlasti zadnjega stavka te določbe, naj bi bila poleg tega v nasprotju z načelom dobrega upravljanja. Predlog za dokončne ukrepe naj bi zato temeljil na kršitvi navedene določbe, kar bi povzročilo tudi razveljavitev sporne uredbe.

28 Sodišče prve stopnje je pri presoji prvega tožbenega razloga v točkah od 42 do 50 izpodbijane sodbe skušalo preveriti, ali je Komisija spremenila predlog, naveden v dokumentih o dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, ker naj bi ji bilo prepovedano ponovno oceniti stara dejstva. V zvezi s tem je najprej ugotovilo, da v sporni uredbi in zlasti v njeni uvodnih izjavah od 12 do 14 zavrnitev spremembe določitve tržnogospodarske obravnave podjetja iz začasne uredbe ni bila utemeljena s tem, da ni dovoljena nova ocena starih dejstev, kot je določeno v zadnjem stavku

člena 2(7)(c) osnovne uredbe, ampak s tem, da računovodske evidence pritožnice niso skladne z MRS in da ne obstajajo novi dokazi, ki bi lahko vplivali na to oceno.

29 Sodišče prve stopnje je nato opozorilo, da iz revidiranih dokumentov o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 prav tako ni razvidno, da je bila zavrnitev Komisije, da predlaga odobritev tržnogospodarske obravnave pritožnice, utemeljena s prepovedjo ponovne ocene starih dejstev.

30 Sodišče prve stopnje je nazadnje ugotovilo, da je Komisija trdila, da sodna praksa o določitvi tržnogospodarske obravnave podjetja ne dovoljuje ponovne ocene starih dejstev, samo v dopisu z dne 4. aprila 2007. Zato je v točki 49 izpodbijane sodbe menilo, da je iz tega celotnega dopisa razvidno, da je ugotovitev Komisije o nezmožnosti ponovne ocene starih dejstev posredna, saj je institucija svojo zavrnitev v zvezi s predlaganjem odobritve tržnogospodarske obravnave oprla na presojo vprašanja, ali je pritožnica izpolnjevala veljavna vsebinska merila.

31 Sodišče prve stopnje je v zvezi s tem v točki 50 izpodbijane sodbe odločilo, da je trditev pritožnice, da se je Komisija v obravnavani zadevi oprla na prepoved ponovne ocene starih dejstev, brez dejanske podlage. Presodilo je, da prvega tožbenega razloga zato ni mogoče sprejeti, razprava o razlagi zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe in zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu pa zato ni pomembna.

32 Sodišče prve stopnje je v točki 54 izpodbijane sodbe dodalo, da okoliščina, da v obrazložitvi sporne uredbe ni pojasnjeno, zakaj naj ugotovitve v dokumentu o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007 ne bi bile utemeljene, in dejstvo, ob domnevi, da je dokazano, da Komisija ni navedla ustreznih pojasnil, ne moreta povzročiti nezakonitosti sporne uredbe.

33 Kar zadeva drugi tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do obrambe in člena 20(5) osnovne uredbe, je bil v točkah od 63 do 76 izpodbijane sodbe zavrnjen. Pritožnica je trdila, da je kršitev nastala zato, ker je Komisija Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe, ki temeljijo na revidiranem dokumentu o splošnem dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007, komaj šest dni po tem, ko je ta dokument poslala pritožnici, ne da bi čakala iztek desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, in štiri dni pred datumom, ki ga je Komisija pritožnici določila za predložitev pripomb.

34 Sodišče prve stopnje je v točkah od 63 do 70 izpodbijane sodbe najprej odločilo, da je Komisija s tem dejansko kršila člen 20(5) osnovne uredbe. Med drugim je presodilo, da Komisija Svetu ne more poslati predloga pred iztekom desetdnevnega roka, določenega v tej določbi. Menilo je, da je taka razlaga utemeljena glede na besedilo člena 20(4) osnovne uredbe in nujnosti usklajene razlage odstavkov 4 in 5 tega člena ter zato, da se zagotovi, da Komisija dejansko upošteva morebitne pripombe zainteresiranih strank. Tako je poudarilo, da sama okoliščina, da je Svet že prejel predlog za dokončne ukrepe, lahko vpliva na morebitne posledice teh pripomb.

35 Sodišče prve stopnje je poleg tega v zvezi s tem ugotovilo, da bi Komisija morala zadevne stranke obvestiti o svojem novem stališču, kot je navedeno v revidiranih dokumentih o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007. V zvezi s tem je opozorilo, da ker se člen 20(4) osnovne uredbe izrecno sklicuje na „drugačna dejstva in premisleke“, ne potrjuje stališča, ki ga je zagovarjala Komisija, da sprememba samo ocene dejstev, ki se niso spremenila, ne zahteva, da se o tem obvesti zainteresirane stranke.

36 Sodišče prve stopnje je v točkah od 71 do 76 izpodbijane sodbe vseeno sklenilo, da kršitev člena 20(5) osnovne uredbe ni mogla vplivati na vsebino sporne uredbe in tako na pravico pritožnice do obrambe, zato ne more povzročiti nezakonitosti in razglasitve

ničnosti te uredbe. Tako je poudarilo, da navedena kršitev lahko povzroči razglasitev ničnosti sporne uredbe samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti končal drugače in tako dejansko vplival na pravico pritožnice do obrambe.

37 Sodišče prve stopnje je glede tega ugotovilo, da v zvezi z vprašanjem določitve tržnogospodarske obravnave podjetja iz spisa ni razvidno, da sta revidirana dokumenta o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 vsebovala nova dejstva, o katerih pritožnica še ni bila obveščena. Opozorilo je, da je Komisija v teh dokumentih samo obvestila pritožnico, da namerava spremeniti prejšnje stališče in tako ohraniti odločitev, ki je bila prvotno sprejeta 15. septembra 2006 in izvedena v začasni uredbi. Vendar pa je pritožnica že imela možnost, da izrazi mnenje o stališču, ki je bilo ponovno predstavljeno v navedenih dokumentih, v prejšnji fazi upravnega postopka.

38 Sodišče prve stopnje je glede pripomb, ki jih je pritožnica predstavila v dopisu z dne 2. aprila 2007, v zvezi z uporabo zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe in zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu v točki 75 izpodbijane sodbe presodilo, da te nikakor niso mogle vplivati na vsebino te uredbe, ker je, kot je ugotovilo v okviru prvega pritožbenega razloga, zavrnitev odobritve tržnogospodarske obravnave podjetja temeljila na uporabi vsebinskih meril.

Pritožba

39 Pritožnica Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo in ugodi predlogom, ki jih je podala pred Sodiščem prve stopnje, in sicer, naj sporno uredbo v delu, v katerem velja za pritožnico, razglasi za nično.

40 Svet, družbe intervenientke in Italijanska republika predlagajo zavrnitev pritožbe. Komisija predlaga Sodišču, naj pritožbo razglasi za nedopustno ali naj jo zavrne.

41 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, ki se nanašata na napačno presojo pomena razprave glede razlage člena 2(7)(c) osnovne uredbe, ki jo je povzročilo očitno izkrivljanje podatkov iz spisa, ter na nepravilno ugotovitev v zvezi z učinkom kršitve člena 20(5) te uredbe.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

42 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom trdi, da Sodišče prve stopnje ni odgovorilo na prvi razlog za razglasitev ničnosti, ki ga je zavrnilo na podlagi ugotovitve, ki je očitno v nasprotju s podatki iz spisa, namreč, da razprava glede razlage člena 2(7)(c) osnovne uredbe in točke 44 zgoraj navedene sodbe v zadevi Nanjing Metalink proti Svetu, za to zadevo ni bila upoštevna.

43 Prvi del tega pritožbenega razloga se nanaša na domnevo, da ker naj bi bila vsebinska nepravilnost navedene ugotovitve razvidna iz podatkov v spisu in zlasti iz izjav Sveta in Italijanske republike, je Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo.

44 Tako naj bi sam Svet priznal, da se je Komisija prav zato, ker je štela, da pogoji, potrebni za spremembo prvotno sprejete rešitve, kot so bili predstavljeni v zgoraj navedeni sodbi Nanjing Metalink proti Svetu, niso bili izpolnjeni, vrnila k tej rešitvi. Italijanska republika naj bi tudi potrdila, da je bilo vprašanje razlage zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe ob upoštevanju zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu dejansko odločilno pri odločitvi Komisije, da je predlagala dokončne ukrepe, ki so temeljili na njenem prvotnem stališču. V teh okoliščinah in zaradi neobstoja novih dejstev v revidiranih dokumentih o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 – na katerega je opozorilo tudi Sodišče prve stopnje v točki 72 izpodbijane sodbe – naj bi bila ugotovitev Sodišča prve stopnje, da je to vprašanje „posredno“, očitno nepravilna.

45 V drugem delu tega pritožbenega razloga pritožnica trdi, da je torej Sodišče prve stopnje napačno zavrnilo sprejetje odločitve glede navedenega vprašanja.

46 Svet meni, da s prvim pritožbenim razlogom zaradi njegove selektivnosti ni mogoče izpodbijati presoje dejstev, ki jo je opravilo Sodišče prve stopnje. Tako naj pri ugotovitvah pritožnice v zvezi s tem ne bi bili upoštevani vsi podatki iz spisa in naj med drugim ne bi bila upoštevana tri besedila, na katera se je oprlo Sodišče prve stopnje. V odgovoru na tožbo, ki ga je podal Svet med postopkom pred Sodiščem prve stopnje, naj poleg tega ne bi bilo nobenega dokaza. Svet poleg tega trdi, da je razlaga člena 2(7)(c) osnovne uredbe pomembno vplivala na obravnavani primer, ker naj bi bil rezultat vsake razlage enak. Kakorkoli, to, ali je razlaga pomembno vplivala ali ne, ne omogoča ugotovitve, da je Komisija sprejela trditev, da ni smela spremeniti svoje prvotne odločitve.

47 Komisija se sprašuje, kakšna je dokazna vrednost stališč, ki sta jih glede tega podala Svet in Italijanska republika, glede na to, da sta to tretji stranki in zato ne v položaju,

v katerem bi lahko presojali razloge, ki so vodili Komisijo, da se je vrnila k prvotnemu stališču. Ta stališča naj nikakor ne bi dokazovala, da je Sodišče prve stopnje izkrivilo dokaze. Komisija naj bi namreč pri odločitvi, da se vrne k prvotnemu stališču, upoštevala nove dokaze, ki jih je predložila pritožnica, vendar naj bi ob upoštevanju vseh odzivov, gledanih v celoti, kljub tem dokazom sklenila, da zaradi bistvenih pomanjkljivosti računovodskih evidenc pritožnice ni bilo mogoče odobriti tržnogospodarske obravnave podjetja. Tako naj predlog za dokončne ukrepe ne bi temeljil na prepovedi sprememb začetne neodobritve te obravnave, temveč na ugotovitvi, da pritožnica ni izpolnjevala veljavnih vsebinskih meril. Komisija trdi, da bi spremenila prvotno odločitev, če bi bila prepričana, da bo pritožnica predložila nove dokaze, ki utemeljujejo odobritev navedene obravnave.

48 Italijanska republika trdi, da je Sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da ni bilo novih dejstev ali dokumentov, ki bi lahko upravičili spremembo prvotne odločitve Komisije glede odobritve tržnogospodarske obravnave podjetja. Komisija naj torej svojega prepričanja, ki jo je vodilo do potrditve te prvotne odločitve, ne bi oprla zgolj na prepoved spremembe mnenja, temveč tudi na prevladujoče dejstvo, da novi dokazi niso mogli izbrisati hudih nepravilnosti, ki so bile ugotovljene. V dopisu z dne 4. aprila 2007 naj bi obširno poročala o številnih razlogih, ki so jo vodili do potrditve prvotne odločitve. Dejstvo, da v obravnavanem primeru pogoji, ki bi ji izjemoma omogočili spremembo stališča glede odobritve tržnogospodarske obravnave podjetja, niso izpolnjeni, naj bi bilo le eden od teh razlogov.

49 Družbe intervenientke trdijo, da je prvi pritožbeni razlog očitno neutemeljen, ker pritožnica ni dokazala, da je Sodišče prve stopnje izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi. Pritožnica naj zlasti ne bi ovrgla temeljite presoje upoštevnih dokumentov, ki jo je opravilo Sodišče prve stopnje, kar naj bi zadostovalo za zavrnitev prvega pritožbenega razloga. Poleg tega naj z vlogami Sveta in Italijanske republike, ki so bile predložene Sodišču prve stopnje, ter s točko 72 izpodbijane sodbe, na katero se sklicuje pritožnica, ne bi bili potrjeni sklepi, ki jih je pritožnica iz njih izpeljala. Družbe intervenientke podredno trdijo, da je razlaga zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu, ki jo je podala pritožnica, napačna.

Presoja Sodišča

50 Prvi pritožbeni razlog, s katerim pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno ocenilo, da ni treba odgovoriti na vprašanje glede razlage zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe, temelji na trditvi, da je Sodišče prve stopnje izkrivilo dokumente iz spisa, da je ugotovilo, da se Komisija v obravnavanem primeru ni oprla na prepoved ponovne presoje starih dejstev in da je zato razprava o navedenem vprašanju neupoštevna.

51 Ugotoviti je treba, da se je Sodišče prve stopnje v zvezi s tem oprlo na uvodne izjave od 12 do 14 sporne uredbe, na revidirana dokumenta o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 in na dopis Komisije z dne 4. aprila 2007.

52 Sodišče prve stopnje je v zvezi s sporno uredbo in revidiranima dokumentoma o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 v točkah od 43 do 45 izpodbijane sodbe opozorilo, da iz njih ni razvidno, da je bila zavrnitev Komisije, da predlaga odobritev tržnogospodarske obravnave pritožnice, utemeljena s prepovedjo ponovne ocene starih dejstev. Sodišče prve stopnje je med drugim v tem okviru poudarilo, da se s temi dokumenti upravičuje zavrnitev navedene obravnave zaradi neskladnosti računovodske prakse pritožnice z MRS in da se torej opirajo na vsebinsko merilo. Teh ugotovitev pritožnica ni izpodbijala.

53 Sodišče prve stopnje je v zvezi z dopisom Komisije z dne 4. aprila 2007 v točkah 46 in 47 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se dejansko nanaša na sodno prakso Sodišča prve stopnje, ki prepoveduje ponovno oceno starih dejstev. Zato je v točki 48 navedene sodbe ugotovilo tudi, da je Komisija v tem dopisu zavrnitev priznanja tržnogospodarske obravnave podjetja utemeljila s tem, da, prvič, v računovodskih izkazih pritožnice niso

bili upoštevani MRS in da, drugič, informacije o ceni jekla ne omogočajo nove presoje pomanjkljivosti, ugotovljenih v teh računovodskih izkazih.

54 Pritožnica teh ugotovitev ne izpodbija, vendar pa se ne strinja s presojo, ki jo je Sodišče prve stopnje v točki 49 izpodbijane sodbe opravilo na podlagi teh ugotovitev, da je iz celotnega navedenega dopisa razvidno, da je ugotovitev Komisije o nezmožnosti ponovne ocene starih dejstev posredna, saj je institucija zavrnitev predlaganja odobritve tržnogospodarske obravnave oprla na presojo vprašanja, ali je tožeča stranka izpolnjevala veljavna vsebinska merila.

55 S tem poziva Sodišče, naj nadomesti presojo Sodišča prve stopnje z lastno.

56 Vendar pa iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je Sodišče prve stopnje edino pristojno, po eni strani, za ugotavljanje dejstev, razen če bi vsebinska nepravilnost njegovih ugotovitev izhajala iz listin v spisu, ki so mu bile predložene, in, po drugi strani, za presojo teh dejstev. Presoja dejstev, razen ob izkrivljanju dokazov, ki so mu bili predloženi, torej ne pomeni pravnega vprašanja, ki bi bilo kot tako podvrženo nadzoru Sodišča (glej sodbe z dne 11. februarja 1999 v zadevi Antillean Rice Mills in drugi proti Komisiji, C-390/95 P, Recueil, str. I-769, točka 29; z dne 15. junija 2000 v zadevi Dorsch Consult proti Svetu in Komisiji, C-237/98 P, Recueil, str. I-4549, točka 35, in z dne 23. aprila 2009 v zadevi AEPI proti Komisiji, C-425/07 P, ZOdl., str. I-3205, točka 44).

57 V zvezi z navedbami tožeče stranke glede izkrivljanja dopisa Komisije z dne 4. aprila 2007 je treba opozoriti, da Sodišču prve stopnje tega ni mogoče očitati. Kot namreč poudarja generalna pravobranilka v točkah 77 in 78 sklepnih predlogov,

tudi če bi bilo mogoče razlagati navedeni dopis tako, kot predlaga pritožnica, je treba vseeno ugotoviti, da ta razlaga ni edina ugotovitev, do katere je mogoče priti na podlagi besedila tega dopisa.

58 Poleg tega se Sodišče ne more strinjati s trditvijo pritožnice, da je edina mogoča razlaga za spremembo stališča Komisije ta, da se je ta institucija pustila prepričati z utemeljitvijo družb intervenientk in nekaterih držav članic v okviru protidampinškega odbora, ki so trdile, da zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe Komisiji ne dovoljuje, da spremeni prvotno odločitev, da pritožnici ne odobri tržnogospodarske obravnave podjetja.

59 Kot je Sodišče prve stopnje ugotovilo v točki 14 izpodbijane sodbe, so se družbe intervenientke v pripombah v zvezi z dokumentom o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007, predloženih z dopisom z dne 2. marca 2007, oprle predvsem na trditev, da pritožnica ne izpolnjuje vsebinskega merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe.

60 Iz navedenega dopisa je namreč razvidno, da so družbe intervenientke navedle med drugim, da je treba to merilo razlagati ozko in da za oceno tega merila ni pomemben podatek, ali so pomanjkljivosti v računovodskih izkazih pritožnice, ki naj jim ta ne bi bila ugovarjala in ki naj bi v več pogledih pomenili kršitev MRS, dejansko vplivale na letne računovodske izkaze. Poleg tega so trdile, da so pojasnila pritožnice v zvezi s tem vsekakor nepravilna in da Komisija ni razložila, zakaj jih je sprejela. Nazadnje so trdile, da dokaz o cenah kitajskega uvoza jekla ni upošteven v zvezi z vprašanjem, ali so bili računovodski izkazi pritožnice v skladu z MRS in da je ta vsekakor uporabljala predvsem in izključno domače jeklo.

61 Komisija je v intervencijski vlogi, ki jo je predložila Sodišču prve stopnje, pojasnila, da je nadaljevala presojo zaradi pripomb družb intervenientk in dvomov nekaterih držav članic v zvezi s tem, da se pritožnici odobri tržnogospodarska obravnava podjetja na podlagi številk, ki jih je predložila v zvezi s cenami jekla, uvoženega iz Kitajske. Ob upoštevanju teh odzivov naj bi prišla do sklepa, da glede na pomanjkljivosti, ugotovljene v računovodskih izkazih pritožnice, navedene številke ne morejo biti podlaga za oceno, da je bilo merilo iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe izpolnjeno in da je bila zato zavrnitev navedene obravnave pritožnice neizogibna. Komisija je v tem okviru tudi poudarila, da se nikakor ni čutila dolžno, da Svetu predlaga ukrepe, za katere je vedela, da so napačni, in da je menila, da zgoraj navedene sodbe Nanjing Metalink proti Svetu ni bilo mogoče razlagati tako, da nalaga tako omejitev.

62 Sodišče prve stopnje bi lahko v teh okoliščinah na podlagi dokumentov iz spisa odločilo, da v nasprotju s tem, kar predlaga pritožnica, razlog za spremembo stališča Komisije iz dokumentov o dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007 v primerjavi z revidiranima dokumentoma o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 ni bila prepoved spremembe prvotne odločitve o zavrnitvi navedene obravnave pritožnice, temveč so to bile ugotovitve v zvezi z razlago vsebinskega merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe.

63 Poleg tega te ugotovitve ne more ovreči trditev pritožnice, da je vsebina pripomb, ki sta jih na prvi stopnji predložila Svet in italijanska vlada, dokazovala, da je bil razlog za navedeno spremembo stališča prepoved spremembe prvotne odločitve. Kot je namreč opozorila generalna pravobranilka v točkah 79 in 80 sklepnih predlogov, tudi če bi te pripombe lahko šteli za „dokaze“, pa drugi dokumenti iz spisa in zlasti intervencijska vloga, ki jo je Komisija predložila Sodišču prve stopnje, kažejo nasprotno od tistega, kar naj bi po mnenju pritožnice izhajalo iz navedenih pripomb. Ob upoštevanju dejstva, da pripombe Sveta in Italijanske republike nimajo absolutne dokazne vrednosti in da mora

Sodišče prve stopnje opraviti celovito presojo vseh dokumentov iz spisa, mu ni mogoče očitati, da je te dokumente izkrivilo, ker je v bistvu upoštevalo razlago, ki jo je podala Komisija v zvezi s spremembo svojega stališča, namesto razlage, ki so jo domnevno predlagale stranke, ki so v postopku notranjega odločanja Komisije tretje stranke.

64 Zato Sodišču prve stopnje ni mogoče očitati, da je izkrivilo dokumente iz spisa, ko je presodilo, da trditev pritožnice, da se je Komisija v obravnavanem primeru oprla na prepoved ponovne presoje starih dejstev, ni utemeljena z dejstvi.

65 Iz navedenega je razvidno, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

66 Pritožnica z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Sodišče prve stopnje napačno sklepalo, da kršitev njene pravice do obrambe, ki jo je ugotovilo, ne more biti razlog za razglasitev ničnosti sporne uredbe, ker naj se upravni postopek nikakor ne bi mogel končati drugače. V delu, v katerem naj vprašanje razlage člena 2(7)(c) osnovne uredbe ne bi bilo posredno, temveč temeljno, bi namreč bila z navedeno kršitvijo pritožnici

odvzeta možnost, da Komisiji dokaže, da je bila njena razlaga napačna, in da je bila Komisija popolnoma upravičena, da Svetu predlaga dokončne ukrepe, ki temeljijo na ugotovitvah iz dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007. Na položaj pritožnice bi se tako konkretno vplivalo v delu, v katerem bi ji bila odvzeta možnost, da se upravni postopek konča popolnoma drugače.

67 Svet, ki ga podpirajo Komisija, družbe intervenientke in Italijanska republika, se strinja z ugotovitvijo Sodišča prve stopnje, da se sporna uredba zaradi kršitve člena 20(5) osnovne uredbe ne bi smela razglasiti za nično, glede na to, da naj v obravnavanem primeru pravica pritožnice do obrambe ne bi bila kršena.

68 Po mnenju teh strank drugi pritožbeni razlog temelji na nepravilnih predpostavkah, zlasti na dejstvu, da bi pritožnica lahko predstavila nove trditve, zaradi katerih bi Komisija lahko spremenila mnenje, da je bil razlog za njeno odločitev, da se vrne k prvotnemu stališču, prepoved spremembe tega stališča, in da je Sodišče prve stopnje ugotovilo kršitev pravice pritožnice do obrambe. Komisija iz tega sklepa, da je drugi pritožbeni razlog nedopusten ali neupošteven. Družbe intervenientke trdijo, da je ta pritožbeni razlog očitno nedopusten ali neutemeljen, pri čemer navajajo med drugim, da pritožnica ni opredelila odločitve iz izpodbijane sodbe, ki ji nasprotuje, niti pojasnila natančno napačne uporabe prava, ki jo očita Sodišču prve stopnje.

69 Svet, Komisija in, podredno, družbe intervenientke pa se ne strinjajo z razlago, ki jo je Sodišče prve stopnje podalo v zvezi s členom 20(4) in (5) osnovne uredbe, po kateri naj bi ta vsekakor določal desetdnevni rok za predložitev pripomb, kadar Komisija svojo odločitev opre na dejstva in preudarke, ki se razlikujejo od navedenih v dokončnem razkritju. Taka razlaga pa naj med drugim ne bi izhajala iz besedila člena 20(4) osnovne uredbe, naj bi bila neustrezna in naj bi povzročila velike praktične težave za Komisijo glede rokov, določenih s to uredbo.

70 Komisija trdi med drugim, da revidirana dokumenta o splošnem dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 v bistvu pomenita „razkritje“ v smislu člena 20(4) osnovne uredbe, in ne „dokončno razkritje“ v smislu člena 20(5), posledice tega pa je, da roka, določenega v tem členu, ni mogoče uporabiti.

71 Svet poleg tega trdi, da se splošna pravica do obrambe še naprej uporablja ne glede na razlago člena 20(5) osnovne uredbe in da je rok, določen s to pravico, odvisen od okoliščin zadeve. Vendar pa desetdnevni rok od dneva, ko je Komisija prejela dejstva in preudarke, ki so drugačni od navedenih v dokumentu o dokončnem razkritju, ni vedno nujen za zagotovitev spoštovanja pravice do obrambe.

Presoja Sodišča

72 Drugi pritožbeni razlog se nanaša na ugotovitev Sodišča prve stopnje iz točke 76 izpodbijane sodbe, da kršitev člena 20(5) osnovne uredbe s strani Komisije ni mogla vplivati na vsebino sporne uredbe in zato ne na pravico pritožnice do obrambe.

73 Za uvod je treba ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar trdita zlasti Svet in Komisija, Sodišče prve stopnje ni napačno uporabilo prava, ko je v točki 70 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija dejansko kršila člen 20(5) osnovne uredbe, ker je Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe samo šest dni po tem, ko je pritožnici sporočila revidirane dokumente o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007, torej pred iztekom desetdnevnega roka, ki je določen v tej določbi.

74 Sodišče prve stopnje je namreč pravilno ugotovilo, da je bila Komisija v tem primeru dolžna obvestiti pritožnico o svojem novem stališču, kot je predstavljeno v revidiranih dokumentih o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007, in da bi morala pri pošiljanju teh dokumentov spoštovati rok, določen v členu 20(5) osnovne uredbe.

75 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da se v nasprotju s tem, kar skušata predlagati Komisija in Svet, v obravnavanem primeru ne postavlja vprašanje, ali je treba tudi vsako manjšo spremembo šteti za tako „razkritje“ v smislu navedene določbe, kar zahteva spoštovanje roka, ki je določen v tej določbi.

76 V zvezi s tem zadostuje ugotovitev, da v obravnavnem primeru ne gre za tako manjšo spremembo, temveč za temeljito spremembo stališča Komisije pri razkritju dokumentov o dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007 v primerjavi z razkritjem dokumentov z dne 23. marca istega leta, ki je imela pomembne posledice za pritožnico, ker je med drugim povzročila predlog uvedbe dokončne protidampinške dajatve v višini 18,1 % namesto 0 %, kot je določeno v prvem dokumentu o dokončnem razkritju.

77 Dalje, Sodišče prve stopnje je pravilno presodilo, da v delu, v katerem se uporablja člen 20(5) osnovne uredbe, Komisija ne more Svetu poslati končnega predloga pred iztekom roka, določenega v tej določbi.

78 Kot poudarja Sodišče prve stopnje, ta razlaga ni le razvidna iz sistematike, katere del je navedena določba, temveč je potrebna tudi za zagotovitev tega, da se morebitne pripombe zainteresiranih strank dejansko in brez predsodkov upoštevajo. Že okoliščina, da je bil Svetu že dan predlog za dokončne ukrepe, lahko vpliva na morebitne posledice teh pripomb.

79 Nazadnje, morebitne težave, ki jih imajo institucije zaradi spoštovanja rokov, določenih v osnovni uredbi, ne morejo povzročiti kršitve rokov, ki so v tej uredbi določeni za zaščito pravice zadevnih podjetij do obrambe. Nasprotno, naloga teh institucij in predvsem Komisije je, da upoštevajo prisilnost rokov, določenih v navedeni uredbi, pri tem pa spoštujejo pravico teh podjetij do obrambe.

80 Poleg tega je treba opozoriti, da je v obravnavanem primeru Komisija sama pritožnici določila desetdnevni rok, ki ga ne more kršiti, ne da bi s tem kršila načelo dobrega upravljanja.

81 V zvezi s trditvami, na katere se sklicuje pritožnica v utemeljitev drugega pritožbenega razloga, je treba takoj ugotoviti, da je Sodišče prve stopnje v točki 71 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da se zaradi nespoštovanja desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe sporna uredba lahko razglasi za nično samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti končal drugače in tako dejansko vplival na pravico pritožnice do obrambe (glej v tem smislu sodbe z dne 10. julija 1980 v zadevi Distillers Company proti Komisiji, 30/78, Recueil, str. 2229, točka 26; z dne 21. marca 1990 v zadevi Belgija proti Komisiji, imenovana Tubemeuse, C-142/87, Recueil, str. I-959, točka 48, in z dne 2. oktobra 2003 v zadevi Thyssen Stahl proti Komisiji, C-194/99 P, Recueil, str. I-10821, točka 31).

82 V delu, v katerem pritožnica trdi, da je Sodišče prve stopnje z uporabo te sodne prakse napačno uporabilo pravo, pa je treba preveriti, ali bi na podlagi obrazložitve iz točk od 72 do 75 izpodbijane sodbe to sodišče lahko ugotovilo, da v obravnavanem primeru ni bilo poseženo v pravico pritožnice do obrambe.

83 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je spoštovanje pravice do obrambe v vseh postopkih, sproženih zoper posameznika, ki bi lahko škodljivo vplivali na njegov položaj, eno

temeljnih načel prava Skupnosti, ki ga je treba zagotoviti tudi, kadar postopkovna zakonodaja ne obstaja. To načelo zahteva, da morajo imeti naslovniki odločb, ki znatno posegajo v njihove interese, možnost učinkovito izraziti svoja stališča (glej zlasti sodbe z dne 24. oktobra 1996 v zadevi Komisija proti Lisrestal in drugim, C-32/95 P, Recueil, str. I-5373, točka 21; z dne 21. septembra 2000 v zadevi Mediocurso proti Komisiji, C-462/98 P, Recueil, str. I-7183, točka 36, in z dne 9. junija 2005 v zadevi Španija proti Komisiji, C-287/02, ZOdl., str. I-5093, točka 37).

84 Kot je razvidno iz ugotovitev Sodišča prve stopnje, je pritožnica v dopisu z dne 2. aprila 2007, s katerim je predložila pripombe v zvezi z revidiranima dokumentoma o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007, navedla tako trditve v zvezi z vprašanjem izpolnitve vsebinskega merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe kot glede vprašanja, ali Komisijo na podlagi zadnjega stavka tega člena 2(7)(c) prvotna zavrnitev tržnogospodarske obravnave podjetja pravno zavezuje.

85 Ni sporno, da čeprav je bil navedeni dopis Komisiji poslan v roku iz člena 20(5) osnovne uredbe, ta zaradi nespoštovanja tega roka ni poznala vsebine tega dopisa, ko je Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe.

86 Prvič, v zvezi s trditvami v navedenem dopisu, ki se nanašajo na vsebinsko merilo iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe, je Sodišče prve stopnje v točkah od 72 do 74 izpodbijane sodbe presodilo, da ne morejo vplivati na vsebino sporne uredbe iz treh razlogov.

87 Najprej, iz spisa naj ne bi bilo razvidno, da sta revidirana dokumenta o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 vsebovala nova dejstva, o katerih pritožnica še ni bila obveščena. Dalje, pritožnica naj bi imela v prejšnji fazi upravnega postopka možnost, da izrazi mnenje o stališču, ki je bilo ponovno predstavljeno v navedenih dokumentih. Nazadnje, iz dopisa z dne 2. aprila 2007 naj ne bi bilo razvidno, da je pritožnica predstavila nove trditve v odgovor na stališče Komisije.

88 Ugotoviti pa je treba, da ti razlogi sami zase ne zadostujejo za izključitev možnosti, da bi se upravni postopek končal drugače, če bi se Komisija seznanila z dopisom z dne 2. aprila 2007, preden je Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe.

89 V zvezi s tem je treba zlasti poudariti, kot je bilo opozorjeno v točki 61 te sodbe, da je Komisija sama v intervencijski vlogi, ki jo je predložila Sodišču prve stopnje, pojasnila, da je zgolj zaradi pripomb družb intervenientk in nekaterih držav članic ponovno pregledala svojo odločitev, da se pritožnici odobri tržnogospodarska obravnava podjetja, predvideno v dokumentih o dokončnem razkritju z dne 20. februarja 2007.

90 Ni torej sporno, da Komisija te odločitve ni ponovno pregledala iz razlogov, ki so že utemeljevali prvotno zavrnitev odobritve navedene obravnave pritožnice, temveč ob upoštevanju trditev, ki so jih navedle družbe intervenientke in nekatere države članice. Prav tako ni sporno, da je namen teh trditev predvsem dokazati, da zaradi pripomb in dokumentov, ki jih je predložila pritožnica, Komisija ne bi spremenila prvotne zavrnitve odobritve navedene obravnave.

91 V teh okoliščinah na podlagi obrazložitve, navedene v točkah od 72 do 74 izpodbijane sodbe, ni mogoče trditi, da pravica pritožnice do obrambe ni bila kršena, ker ji ni bila dana možnost, da ustrezno predstavi svoje mnenje v zvezi z vprašanji, zastavljenimi s temi trditvami, in zlasti z vprašanjem, ali bi ji kljub nekaterim pomanjkljivostim v računovodskih izkazih bilo mogoče odobriti tržnogospodarsko obravnavo podjetja na podlagi številk o cenah jekla, uvoženega na Kitajsko, ki jih je predložila med upravnim postopkom.

92 V zvezi s potekom tega postopka in dejstvom, da je Komisija že dvakrat spremenila stališče zaradi pripomb, ki so jih podale zainteresirane stranke, predvsem ni mogoče izključiti, da bi še enkrat spremenila stališče zaradi trditev, ki jih je pritožnica predložila v dopisu z dne 2. aprila 2007, ki so se v skladu z ugotovitvami iz točke 74 izpodbijane sodbe nanašale na pomen, ki ga je treba dati ugotovljenim nepravilnostim računovodskih izkazov, in na posledice, o katerih je treba sklepati ob upoštevanju podatkov o ceni uvoza jekla.

93 V zvezi s tem je treba poudariti, da je spoštovanje pravice do obrambe v postopkih, kot je obravnavani, temeljno (glej v tem smislu sodbi z dne 27. junija 1991 v zadevi Al-Jubail Fertilizer proti Svetu, C-49/88, Recueil, str. I-3187, točke od 15 do 17, in po analogiji z dne 21. septembra 2006 v zadevi Technische Unie proti Komisiji, C-113/04 P, ZOdl., str. I-8831, točka 55).

94 Poleg tega je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso Sodišča od pritožnice ni mogoče zahtevati, da dokaže, da bi odločba Komisije imela drugačno vsebino, temveč le, da ta možnost ni v celoti izključena, ker bi lahko pritožnica bolje poskrbela za svojo obrambo, če ne bi bilo postopkovnih nepravilnosti (glej zgoraj navedeno sodbo Thyssen Stahl proti Komisiji, točka 31 in navedena sodna praksa).

95 Drugič, v zvezi s trditvami, ki jih navaja pritožnica v dopisu z dne 2. aprila 2007, ki se nanašajo na vprašanje, ali Komisijo na podlagi zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe prvotna zavrnitev tržnogospodarske obravnave podjetja pravno zavezuje, je Sodišče prve stopnje v točki 75 izpodbijane sodbe ocenilo, da te trditve nikakor niso mogle vplivati na vsebino sporne uredbe, ker je zavrnitev odobritve te obravnave temeljila na uporabi vsebinskega merila.

96 Vendar samo dejstvo, da se je Komisija pri zavrnitvi navedene obravnave v revidiranih dokumentih o dokončnem razkritju z dne 23. marca 2007 oprla na vsebinsko merilo iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe, ne zadostuje za izključitev možnosti, da bi trditve v zvezi z razlago zadnjega stavka tega člena 2(7)(c), ki jih je pritožnica prvič imela možnost navesti v navedenem dopisu, vplivale na vsebino predloga za dokončne ukrepe.

97 Ker namreč ni mogoče izključiti, kot je bilo ugotovljeno v točki 92 te sodbe, da bi Komisija ponovno spremenila stališče zaradi pripomb v zvezi z vsebinskim merilom, ki jih je podala pritožnica v dopisu z dne 2. aprila 2007, je vprašanje, ali bi ta institucija lahko še spremenila prvotno odločitev o zavrnitvi ne glede na besedilo zadnjega stavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe, še posebej pomembno.

98 Komisija bi tako lahko, čeprav je bila nazadnje prepričana, da je pritožnica izpolnila navedeno vsebinsko merilo, predlagala, da se tej odobri tržnogospodarska obravnava podjetja le, če bi bila prepričana, da je v nasprotju s tem, kar trdijo nekatere države članice in družbe intervenientke, prvotna zavrnitev odobritve navedene obravnave pravno ne zavezuje.

99 Poleg tega v nasprotju s tem, kar je Sodišče prve stopnje presodilo v točki 75 izpodbijane sodbe, upoštevnost navedenega vprašanja ni nikakor zanikana z ugotovitvijo iz točk 48 in 49 iste sodbe, da je bila pripomba Komisije v dopisu z dne 4. aprila 2007 o domnevni nezmožnosti spremembe prvotne odločitve o zavrnitvi odobritve tržnogospodarske obravnave pritožnice zgolj posredna.

100 Ni dvoma, kot je Sodišče prve stopnje lahko ugotovilo v točki 50 izpodbijane sodbe, da je navedena ugotovitev omogočila zavrnitev prvega tožbenega razloga, ki je temeljil na predpostavki, da se je Komisija vrnila k prvotni odločitvi o zavrnitvi navedene obravnave zato, ker ji je bilo prepovedano, da bi jo spremenila.

101 Nasprotno pa navedena ugotovitev v okviru preizkusa drugega tožbenega razloga ni zadostovala za dokaz, da s kršitvijo člena 20(5) osnovne uredbe ni bila kršena pravica pritožnice do obrambe.

102 Kot je bilo poudarjeno v točki 78 te sodbe, namreč okoliščina, da je Komisija Svetu poslala predlog za dokončne ukrepe pred prejetjem pripomb pritožnice v dopisu z dne 2. aprila 2007, lahko vpliva na sklepe, do katerih bi Komisija lahko na podlagi teh pripomb še prišla. Če bi bila Komisija seznanjena s temi pripombami, preden je predlagala dokončne ukrepe, bi bila njena diskrecija pri presoji teh pripomb večja in bi lahko prišla do drugačnih ugotovitev, tudi v zvezi z vprašanjem, ali bi lahko spremenila prvotno odločitev o zavrnitvi odobritve tržnogospodarske obravnave pritožnice ali ne.

103 Ugotoviti je treba, da se Sodišče prve stopnje v teh okoliščinah ni moglo omejiti, kot je storilo v točki 75 izpodbijane sodbe, na sklicevanje na točki 48 in 49 iste sodbe in

tako na vsebino dopisa Komisije z dne 4. aprila 2007. Ker je bil namreč ta dopis sestavljen šele po tem, ko je Komisija Svetu že poslala predlog za dokončne ukrepe, torej po tem, ko je že kršila člen 20(5) osnovne uredbe, bi moralo Sodišče prve stopnje preveriti, ali bi bila lahko vsebina tega predloga in tega dopisa, če kršitve te določbe ne bi bilo, drugačna.

104 Iz vsega zgoraj navedenega je razvidno, da Sodišče prve stopnje s tem, da se je oprlo na točke od 72 do 75 izpodbijane sodbe, ni moglo izključiti, da je kršitev člena 20(5) osnovne uredbe s strani Komisije lahko vplivala na vsebino sporne uredbe in zato na pravico pritožnice do obrambe. Ker je torej Sodišče prve stopnje napačno uporabilo pravo, je treba drugemu pritožbenemu razlogu ugoditi.

105 Izpodbijano sodbo je zato treba razveljaviti v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje presodilo, da pravica pritožnice do obrambe ni bila kršena s kršitvijo člena 20(5) osnovne uredbe.

Tožba pred Sodiščem prve stopnje

106 V skladu s členom 61, prvi pododstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča lahko to ob razveljavitvi sodbe Sodišča prve stopnje samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje. V tej zadevi je tako.

107 Kot je bilo poudarjeno v točki 81 te sodbe, se zaradi nespoštovanja desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe sporna uredba lahko razglasi za nično samo, če obstaja možnost, da bi se upravni postopek zaradi te nepravilnosti končal drugače in tako dejansko vplival na pravico pritožnice do obrambe.

108 Zato je treba preveriti, ali se lahko obstoj take možnosti v obravnavani zadevi izključi.

109 Ta možnost bi se lahko izključila, če bi bilo pritožnici – tudi če bi dopis z dne 2. aprila 2007 Komisijo prepričal, da je izpolnila vsebinsko merilo iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, druga alinea, osnovne uredbe – v skladu z zadnjim stavkom člena 2(7)(c) osnovne uredbe prepovedano, da spremeni prvotno odločitev o zavrnitvi odobritve tržnogospodarske obravnave pritožnice.

110 Člen 2(7)(c) osnovne uredbe v zadnjih dveh stavkih določa, da se ocena, ali proizvajalec izpolnjuje vsebinska merila, določena v tem predpisu, sprejme v treh mesecih po sprožitvi preiskave in da ostane v veljavi ves čas preiskave.

111 Vendar ob upoštevanju načela zakonitosti in dobrega upravljanja te določbe ni mogoče razlagati tako, da zavezuje Komisijo, da Svetu predlaga dokončne ukrepe, ki bi v škodo zadevnega podjetja ohranjali v veljavi napako, storjeno pri prvotni presoji navedenih vsebinskih meril.

112 Tako bi Komisija, če bi med preiskavo opazila, da v nasprotju z njeno prvotno presojo podjetje izpolnjuje merila iz člena 2(7)(c), prvi pododstavek, osnovne uredbe, morala sprejeti ustrezne sklepe, pri tem pa spoštovati procesna jamstva, določena v osnovni uredbi.

113 Iz tega je razvidno, da bi Komisija lahko po prejetju dopisa pritožnice z dne 2. aprila 2007 še spremenila stališče.

114 Ker torej ni mogoče izključiti, da bi Komisija, če bi bila seznanjena z vsebino navedenega dopisa, Svetu predlagala dokončne ukrepe, ki bi bili ugodnejši za pritožnico, in da bi v tem primeru Svet sledil temu predlogu, je treba ugotoviti, da je bila pravica pritožnice do obrambe dejansko kršena z nespoštovanjem desetdnevnega roka iz člena 20(5) osnovne uredbe, zaradi česar se Komisija ni pravočasno seznanila z vsebino navedenega dopisa.

115 Zato je treba sporno uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem uvaja protidampinško dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja pritožnica.

Stroški

116 V skladu s členom 122 Poslovnika Sodišče odloči tudi o stroških, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu.

117 V skladu s členom 69(2) Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Pritožnica je predlagala, naj se Svetu naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

118 V skladu s členom 69(4), prvi pododstavek, Poslovnika, ki prav tako velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 118 tega poslovnika, države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. V skladu s to določbo je treba odločiti, da Italijanska republika in Komisija nosita svoje stroške. Na podlagi tretjega pododstavka istega člena lahko Sodišče intervenientu, ki ni država ali institucija, naloži, da nosi svoje stroške. Na podlagi te določbe je treba odločiti, da družbe intervenientke nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Sodba Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 29. januarja 2008 v zadevi Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware proti Svetu (T-206/07) se razveljavi v delu, v katerem je Sodišče prve stopnje razsodilo, da pravica družbe Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd do obrambe ni bila kršena s kršitvijo člena 20(5) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti.

2. **Uredba Sveta (ES) št. 452/2007 z dne 23. aprila 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz likalnih desk s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Ukrajine se razglasi za nično v delu, v katerem uvaja protidampinško dajatev na uvoz likalnih desk, ki jih proizvaja družba Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd.**

3. **Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.**

4. **Komisija Evropskih skupnosti, družbe Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA in Colombo New Scal SpA ter Italijanska republika nosijo svoje stroške.**

Podpisi